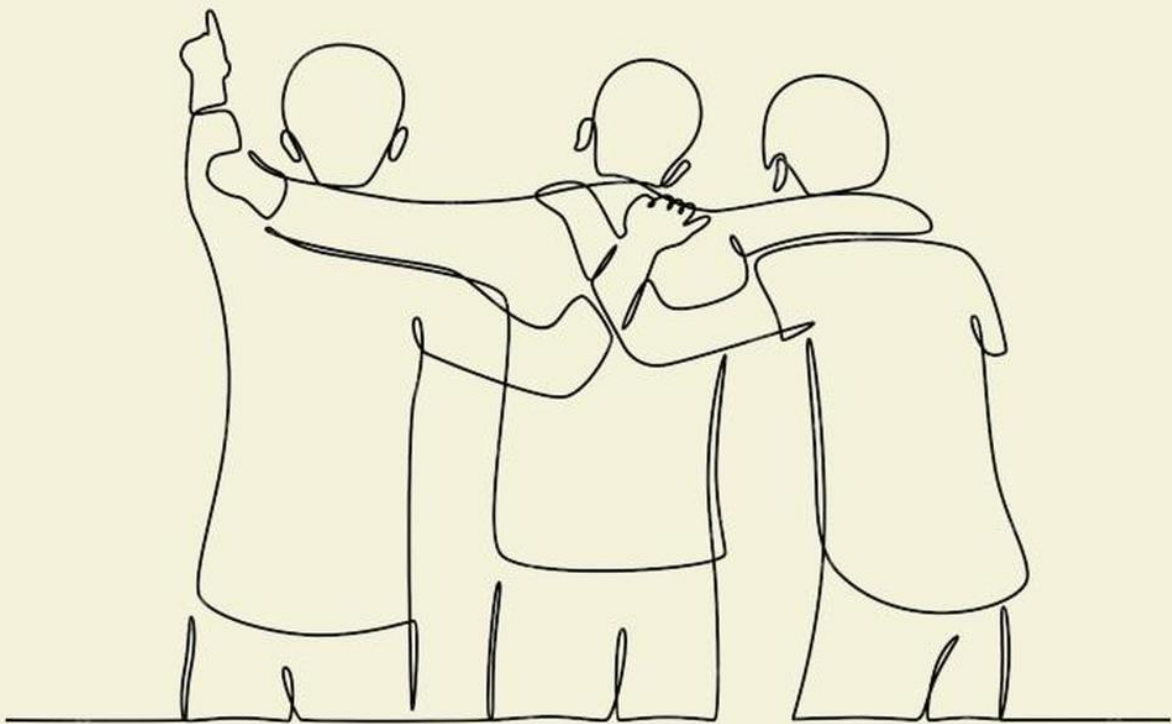

Utan ord Ingen mening.

En bok om hur vardagen ser ut för tre vänner
när kriget härjar i närområdet Ukraina

Provexemplar
Fritz Lennart Andersson
© Fritz Lennart Andersson

Utan ord ingen mening

Fritz Lennart Andersson

Förlag Poderan Västervik

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Detta är ett skönlitterärt verk. Likheter med verkliga människor, platser eller händelser är helt slumpmässiga

UTAN ORD INGEN MENING

Första upplagan. 12 maj, 2024.

Copyright © 2024 Fritz Lennart Andersson.

Skriven av Fritz Lennart Andersson.

Omslag formgivning: Mattias Wigren

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Innehållsförteckning

[Titelsida](#)

[Copyrightsida](#)

[Utan ord ingen mening](#)

[Förord](#)

[Ruts avdrag](#)

[Rudolfs pennor har blivit muspekare](#)

[Val av hund](#)

...

...

...

...

...

Slutord

Om författaren

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Utgivare: 2024 Förlag Poderan, Västervik.

Omslag formgivning: Mattias Wigren

Tryck och distribution: Publit.com

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Förord

Det finns anledning att vara försiktig med orden i dessa oroliga tider om vi vill leva i harmoni med vår omgivning. Ett hårt och vulgärt språk förstör relationen både mellan människor och nationer. Då det gäller koranbränning har ordets betydelse än mer blivit aktuellt. I vårt liberala och sekulära samhälle tillåts att vi får uttrycka oss fritt och ha egna åsikter i allt även då det gäller religion. De lättkränkta muslimska länderna rasar och hotar svenska intressen för att vår frihet att uttrycka oss är så stor. Dessa länders ledare som har religionen som styrmedel över sitt folk kan inte acceptera det. Världsordningen har också rubbats främst genom Putins invasion av Ukraina och närmare samarbete med Nordkorea. Kinas vänskapsband med Ryssland. Slutligen de fruktansvärda förhållandena i Gaza. Där kriget mellan Israel och Hamas pågår beroende på Hamas oväntade lömska raketbeskjutningar mot Israel och angrepp mot en musikfestival där drygt tusen israeler mördades och minst ett par hundra togs som gisslan. Israels svar på den attacken är ett sönderbombat Gaza och miljontals palestinier på flykt inom regionen utan tillräckligt med mat, vatten och utan möjlighet att fly därifrån.

Samtidigt som vi här i Sverige blir upprörda över att vår ÖB har sagt att det kan bli krig. Ett krig som har hängt över oss i århundraden från öst.

I denna bok skildras vardagslivet för tre familjer och deras reaktioner på det nya världsläget.

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Ruts avdrag

Rudolf är en medelålders dansant man, som gläds då han bjuder upp en dam till dans. Han lärde sig dansa som ung genom sin systers önskan att hennes lillebror inte skulle vara främmande och blyg för det motsatta könet. Detta hade han stor glädje av under hela sin ungdomstid och han skänkte många tacksamma tankar till sin systers initiativ. Han träffade sin blivande fru i dansens virvlar en midsommarafton och de gifte sig. Rudolf påstod att han inte ville ha barn, vilket hans fru godtog. Hon var övertygad om att det kunde hon se till att det blev som hon ville, så sant som hon hette Rut. Rudolf arbetade som konstruktör på ett konsultföretag. Ett företag som hyrde ut arbetskraft till andra företag som tillfälligt behövde öka sin kapacitet på konstruktionssidan.

Rut 40 år har egen secundhandfirma och säljer kläder till både damer och herrar. Hon har anordnat med ett antal provrum så att kunderna kan lämna hennes butik säkra på att kläderna passade till deras kroppsbyggnad. Provrumsen var en bra satsning och resulterade i att byten reducerades. Ett aber var att en del kunder plockade in mycket klädesplagg i provrummen och att det krävdes strikt kontroll på att inget smugglades ut. Det krävde att plaggen försågs med alarmknappar som plockades bort vid kassan vid betalning. Företaget var registrerat hos Bolagsverket som Ruts secondhandbutik. Vid annonsering dristade sig Rut att i sin annonsering använda sin slogan: ”Passa på att köpa kläder med Ruts avdrag” vilket orsakade en del dividerande vid kassan med kunderna som förväxlade det med skattereduktion för rutarbete. Rut förklarade med ett leende att det var hennes personliga rabatter som gällde. Rutavdrag var något som politikerna bjöd på och hade mina föräldrar kunnat sja om framtiden så hade de säkerligen inte döpt mig till Rut. I min handel har jag försökt att få ut något positivt från mitt namn och min slogan har visat sig effektiv. Jag har ökad försäljning efter det att jag lanserat mitt rabattsystem ”Ruts Avdrag” och det är bra att mitt namn Rut äntligen visar sig från en positiv sida. Under min uppväxttid fick jag många smeknamn. Det var ”Ruta” och därav följde både ”Glaset” och ”Fönstret” som ingen vettig människa fann något samband med mitt namn Rut. Min man Rudolf försöker vara rolig och menar att ”Ruta” är träffande och passar bra i mitt inrutade liv. Är man egen

företagare så krävs ordning och reda som innebär schemalagd tid. I sanningens namn är Rudolfs arbetstid också ett inrutat liv med utsvävningar inom bestämda ramar. Jag kallar honom för Rudolf med röda mulen, dels därför att han alltid blir röd om nosen då han solar, dels för att han är förtjust i alkoholhaltiga drycker och riskerar att få en permanent blårod näsa om han inte passar sig. Jag vill inte ha en Rudolf med röd mule och han har lovat att vara försiktig men hävdar att han inte vill avstå helt från livets glädjeämnen. Jag får acceptera det, och att hålla honom under uppsikt blir min plikt som en god hustru. Nu när han har fallit i fällan så har han sprattlat färdigt mellan andras lakan. Nu gäller Tuppens lakan som jag ärvt efter min mormor som arbetade på stadens bomullsfabrik. En del av dessa lakan säljer jag även inom min butik med ”Ruts Avdrag”.

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Rudolfs pennor har blivit muspekare

Rudolf 45 år har upplevt ett liv vid ritbordet där ritningar utfördes med blyertsstift i olika hårdhetsgrader. Ritningarna utfördes på transparent vävburet papper. På 1990-talet kom genombrottet med datorer på arbetsplatsen. Programvaror som Auto-Cad installerades och en intensiv utbildningsera att rita med tangentbordet och muspekare etablerades på ritkontoren. Sekreterarna rationaliserades bort. Var och envar skötte skriv och ritarbete med valhant tryckande på tangentborden. Ordet pekfingervals kom till och brevskrivande skrevs i långsam takt i jämförelse med flyhänta sekreterarhänder. Många konstruktörer kan vittna om denna frustrerande tid. Rudolf fortsatte att använda pennan i stor omfattning. Orsaken var att alla inte hade egen dator på sin plats. Det blev kö vid de strategiskt utplacerade datorerna i kontorslandskapet. Efter hand fick alla konstruktörer egen dator och ritprogrammen utvecklades i snabb takt. Den så kallade musen blev ett primärt ritverktyg och användes så flitigt att nya åkommor tog fart hos konstruktörerna. Dessa var ”musarm” och nackstelhet. Företagets hälsovårdspersonal gick runt, kontrollerade kroppsinställning vid arbetet och lyckades eliminera de nya besvären. Rudolf bland annat hade tangentbordet på en nivå och musen på en annan, vilket rättades till och han blev av med sin musarm och kunde nu arbeta utan besvär med musen både hemma och på kontoret. Konstruktörernas arbetsutrymme var tio kvadratmeter med ritplanka, vilket reducerades till hälften med datorskärm på arbetsplatsen i ett kontorslandskap.

Allt som ritades kunde kopieras och skrivas ut på bläckstråleskrivare i olika linjetjocklekar och färger. Antalet kopior togs fram med en knapptryckning. Detta var ett revolutionerande genombrott i konstruktionsarbetet. Rudolf blev skicklig i sitt konstruerande och blev konstruktionschef. Följden blev mindre konstruktionsarbete, mer administration och hantering av personalproblem. Detta var inte lika intressant som konstruktionsarbetet. Det enda positiva med chefskapet var högre lön. Rudolf trivdes inte med chefskapet och följden blev magbesvär. Mer representation, en större rondör och en generande bukfetma. Udden gick ur honom då en kollega och god vän sa: ”Rudolf du kan inte gå och släpa på den där skitsäcken, den kommer att sända dig i en för tidig grav!” Påföljande natt låg han vaken och

vändades i sin vetskap om sin bukfetma och förstod att han måste göra något för att åstadkomma en viktminskning. Samma natt vaknade Rut och lade märke till att Rudolfs ansikte var rödflammigt och svettigt.

- Mår du inte bra frågade hon?

Rudolf berättade då att han fått en ångestattack, då han tänkte igenom hur många onödiga kilon han gick och släpade på och bad sin hustru att hjälpa honom att komma till rätta med det problemet.

- Vad vill du jag ska göra åt det?

- Jag vill att vi skaffar oss en hund som tvingar mig att ta ut den på dagliga promenader. Du kan ha den i din butik om dagarna, jag går ut med den på lunchen och på kvällen. Du får klara av rastningen på morgonen då du går till butiken. Kan du ställa upp på det så kommer du få en smidigare och mer viril man?

Innan morgonen randades hade de kommit överens och bestämt sig för att sondera hundmarknaden och skaffa sig en hundvalp. Rut hade fallit till föga då hon drömskt föreställde sig Rudolf som en smidig man med energi och kraft.

Val av hund

Rut hade aldrig haft någon hund under sin uppväxt. Rudolf hade som barn fått uppleva en Bostonterrier i sin familj och hade många positiva minnen därav. Han föreslog att de i första hand sökte en valp av den rasen och de fick kontakt med en kvinnlig pensionerad tandläkare som sysslade med hunduppfödning. Vid besöket visade det sig att hon hade fyra valpar på 8 veckor och en valp på 5 veckor. Hon berättade att de fyra trakasserade den på 5 veckor och ville gärna sälja den minsta. Alla valparna har samma far men olika mödrar. Den minsta valpens mor dog då valpen föddes genom kejsarsnitt. Tandläkaren garanterade att de kunde vara säkra på att de fick en bra valp då båda föräldrarna var prima hundar enligt visad verifierad stamtavla. Hon berättade att modern hade varit en mycket tuff och orädd hund och hade tyckt om att simma och bada. De hade vid ett tillfälle testat henne och hon simmade över hela sundet där de hade sitt sommarställe.

Den äldre damen var trevlig, gav ett seriöst intryck. Rudolf och Rut tog beslut och köpte valpen. Normalt sätt ska en uppfödare inte leverera en valp förrän den blivit 8 veckor gammal, men här gjordes ett undantag. Valpen blev utsatt för halvsyskonens påhopp. Den satt avsides och såg bortkommen ut, då den fick Rudolfs uppmärksamhet kom den fram och visade sig positiv och både Rudolf och Rut veknade för dess charm. Valpen var liten, mindre än Rudolfs skor i storlek 43. Hemkomna till lägenheten satte de upp den på köksbordet och gosade med den varefter den fick sin sovplats i hallen i en nyinköpt korg med mjuk madrass. Det blev mycket spring i trapporna första tiden, Rudolf pustade, kämpade och sa till Rut:

- Jag tror vi döper hunden till Pissotto.
- Det tycker jag inte alls, det passar inte då den blir rumsren. Vi behöver inte döpa den förrän den visar vilket som är hans främsta karaktärsdrag.
- Inte vill jag att den ska heta nosen eller dammsugaren för det är de mest framträdande karaktärsdragen nu, säger Rudolf
- Lugn, vi avvaktar, det kommer att lösa sig.

Nästa dag säger Rudolf:

- Hunden har redan ett namn, den heter Cupido enligt uppfödarens dokumentation. Det finns ingen anledning att ändra på det. Jag kommer att lära den att den heter Cupido, ju förr dess bättre.

Rut kallar på valpen:

- Kom lilla Cupido ska du få leverpastej av matte!

Rut fuktat en svamp och baddar hundens panna samtidigt som hon ger hunden pastejen och säger:

- Nu döper jag dig till Cupido och det får du heta så länge som du är hos oss.

Hunden tittade storögt på oss, precis som om den förstod att den fick behålla sitt namn. Det är av stor betydelse att veta vad man heter så Rudolf och klappade om Cupido. Nu är du en av oss i familjen fyllde han i. Cupido var lättlärd, han blev rumsren efter ett par veckor. Han tyckte om allt som luktade illa och det fanns det mycket av utomhus, säkerligen bidrog det till det snabba resultatet, den nosade och pissade på träd och stolpar. Pissotto var inte så dumt, men Cupido är mer statushöjande, tänkte Rudolf, då han rastade hunden.

Rut hade en egen hörna i butiken, en kokvrå där hon hade spis, kyl, bokhylla och skrivbord. Där fick Cupido vara kopplad till en krok i väggen strax ovanför sin liggplats. Den fick lära sig att hålla tyst, vara ensam och lugn. Den fick ofta höra: ”Matte kommer snart” då Rut expedierade kunder. Den tid på lunchen då Rudolf kom blev det extra snurr i kokvrån med ökad ljudnivå och då fanns det kunder som undrade vad som pågick. Rut förklarade att maken kommit hem för att rasta hunden. Rudolf gick ut med Cupido och några kvarter från butiken stöter han på en av sina kollegor.

- Har du hund, spørjer kollegan.

- Ja som du ser.

- Det var en liten rackare, den kan inte vara mycket till vakthund?

- Den är inte inköpt för att vara en vakthund, den skall vara en sällskapshund och kamrat.

- Vad gör en sällskapshund?

- Den bestämmer då det är dags att gå ut, uppmanar sin husse eller matte, att nu är det dags att röra på påkarna och inte sitta och häcka i soffan. Den fungerar som en hälsobefrämjande medicin och kontaktmedel till andra människor som är ute på promenad.

En kort tystnad, sen säger kollegan.

- Jag vill själv bestämma då jag vill gå ut. Inte vill jag ha en sådan där liten sudd i kopplet, som ska bestämma.

- Du tycker kanske inte om hundar?

- Det kan kvitta för min del, säger kollegan.

- Okay, det är upp till dig, men jag kan berätta att jag träffade en dam under en tidigare promenad, som sa till mig, att människor som inte tycker om hundar, dem ska man akta sig för!”

- Vad menade hon med det, vad antyder du?

- Jag bara tyckte att det var ett gott råd, jag hade inte hört det förut. Kom nu Cupido så går vi, den kollegan tycker inte om hundar!

Rudolf berättar för Rut om kollegan Rolf, som inte gillar hundar.

- Jag vet det, hans fru vill ha en. Rolf är en sådan typ, som sätter stopp från alla önskningsfrågor från hennes sida, tur att jag inte är gift med en sådan träskalle, gör han någon nytta på jobbet, frågade hon i nästa andetag?

- Han gör ett gott intryck på arbetsgivaren, han är en streber, beslutsam och effektiv. Jag har en känsla att han armbågar sig fram, vad han säger om oss övriga kollegor har jag ingen aning om.

- Var vaksam på honom säger Rut, det är ett dåligt tecken om han inte tycker om hundar.

- Jag kommer att ha en naturlig koll på honom, han ska bli min chef.

- Fy hundan, svarade Rut.

- För mig är det inget problem, sköter han sig inte lär han märka vem han har att göra med, svarade Rudolf självsäkert.

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

Slutord

Författaren väljer att avsluta denna del av serien ”Utan ord ingen mening.”
Han kommer att fortsätta med del 2 ”Utan mening inget liv.”

Bokförlaget Poderan har Publit.com som agent och kommer att fortsätta att marknads föra tidigare utgivna böcker på nätbokhandeln www.poderan.se

Provexemplar
©Fritz Lennart Andersson

About the Author

Jag är född 1937. Efter realexamen gick jag till sjöss och seglade med ett tankfartyg Urania Gorthon T/R Västindien i ett par vändor, därefter var jag värvad i marinen i 18 månader och mönstra åter på ett civilt fartyg, Sveabolagets Vormo.

Jag utbildade mig genom studier på kvällstid under 4 år till maskiningenjör.

Jag arbetade som konstruktör i stort sett hela mitt arbetsliv och trivdes med det för att det var ett självständigt och skapande arbete med stor frihet, trots att jag var bunden till en ritplanka. Ett intressant arbete kräver inte stora utrymmen och inte heller hög lön. Skapandet ger en stark tillfredställelse. Jag arbetade mest med lay-out och installationer till massaindustrin, kärnkraft, gasturbiner, ångpannor och kraftverk både inom som utom Sverige. Min längsta tjänsteresa gick till Madras i Indien. Andra länder jag besökte i arbetet var Finland, Norge, Belgien, Österrike, Tyskland och Storbritannien.

På fritiden är det båtliv, fritidshus, teckning, målning och till sist författande som upptar min tid.

Jag har bloggat sedan 2006 på Fritz Lennarts Blogg <https://fritzlennart.se>

Mina utvalda konstverk finns på <https://www.konst.se/fritz-lennart>